

Siunung

PRÓZA - LXIX. évfolyam, 17. szám, 2025. április 25.

Ha elutazik a kommunista berendezkedésű Siunungba, az majd felrázza, gondolta. Izgatta a távoli ország sorsa. Fiatal éveiben sokat hallott az ott zajló polgárháborúról, a harci események rendszeresen szerepeltek a beszámolóiban, aggódva és szorongva követte a híreket. Akkoriban egy elnyomott ország elnyomott lakosaként élt, aki hazája határát legfeljebb csak akkor léphette át, ha a kommunista blokk országainak egyikébe utazott; a marokkói útja - egy magas beosztású ismerősének köszönhetően - egyszeri és kivételes eset volt. Később, amikor abbamaradtak a tudósítások, egyik napról a másikra kiment a fejéből, hogy egykor mennyi vér folyt Siunungban. A háborúnak vége, az öldöklés emléke, mint az évszázadok során annyi más öldöklése, történelem, csak azok foglalkoznak vele, akik átélték, akik valamilyen formában érintettek.

Torjai Endre úgy gondolta, hogy ő nem érintett.